

И тъй, като погледнемъ на човѣшкото лице, или на цѣлия неговъ организъмъ, както е построенъ, ние можемъ да кажемъ, отдѣ произтича човѣка. Въ Писанието се казва, че човѣкъ е направенъ по образъ и подобие Божие. Това се отнася до първия човѣкъ. Вториятъ човѣкъ е направенъ отъ прѣстъ, значи отъ всички елементи на природата, въ която влизатъ и минералитѣ, и растенията, и животнитѣ. Всички тия елементи, отъ които е направенъ човѣкътъ, се разглеждатъ като живи същества. Този човѣкъ е елиминиралъ идеалното, възвишеното въ себе си, и затова трѣбвало да излѣзе отъ рая, да влѣзе въ свѣта, въ живота, за да проучи своята нисша природа. Ето защо днесъ у човѣка бушуватъ различни желания, мисли, различни неразположения, съ които той трѣбва разумно да се справи.

Казвамъ: на разумния човѣкъ днесъ е дадена велика задача къмъ себе си — да прѣсъздаде своя характеръ. Не само това, но той трѣбва да завладѣе и да разработи силитѣ и способноститѣ, които сж вложени въ неговата душа. Много хора спорятъ върху въпроса, има ли душа, или нѣма. Хората, които казватъ, че душа не съществува, тѣ не сж интересни за насъ, нѣма какво да се чете по тѣхъ. Въпросътъ е разрѣшенъ съ тѣхъ, затова ние ги оставяме настрана. Ония хора, които признаватъ съществуването на душата, тѣ сж научни книги, тѣ сж важни хора въ свѣта, и по тѣхъ може да се чете. Ние търсимъ хора съ души. Когато нѣкой професоръ казва, че душа не съществува въ човѣка, ние казваме, че този професоръ не е отъ ученитѣ, не е отъ виднитѣ хора въ свѣта. Той се занимава съ проститѣ елементи въ природата, както нѣкой ученъ бактериологъ изучава микробитѣ. Цѣлата негова наука почива върху живота на тия малки същества. Единъ день, когато природата нѣма да се нуждае отъ тия микроскопически същества, тѣ ще изчезнатъ. Дѣ ще остане тогава науката на този ученъ бактериологъ?